PINK
jaargang 35 nummer 1 – februari 2015

In memoriam Cees van der Pluijm

De laatste ronde heeft geklonken...

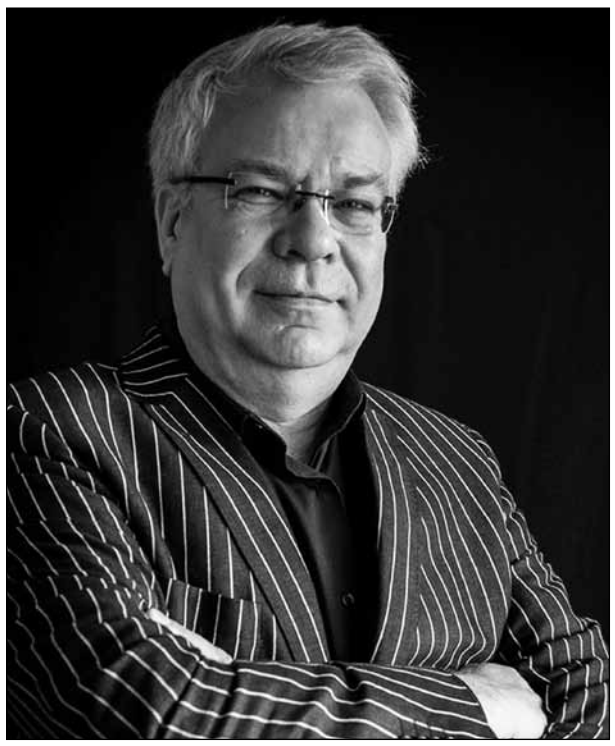

Na sluitingstijd

De stoeprand keert het schip
Als een Maleier laveert hij klip na klip omzeilend voort
Op alles wat hij vond, heeft hij geklonken
Hij leek na elke toost een beetje blijer

Zijn hart bonkt in zijn keel
De rauwe poort waardoor het scherpe vocht is ingezonken
En in zijn hoofd weerklinkt een wild gebeier
Van klokken die nooit eerder zijn gehoord

Dan keert zijn maag al wat hij heeft gedronken
In één teug uit. De stoep lijkt nat geschreid
Met zijn gal, al wat hem was geschonken

Het leven heeft hem weinig meer bereid
Dan jongens waar vergeefs naar valt te lonken
Wie drinkt er niet om zoveel bitterheid

Memento

De gestorvenen ademen zwaar in hun graf
Er bestaat niets als eeuwige rust
Ze wachten onmachtig de dageraad af
Dan worden zij wakker gekust

Beluister de onrust die bonst in je keel
Je ademt de geest van de dood
De doden herrijzen in ons voor een deel
Wij staan aan de eeuwigheid bloot

De ochtend; geboorte. Ons sterven: de nacht
Het leven is meer dan een dag
En liefde is sterker dan al wat ons wacht
Geen dood kan wat liefde vermag

Geen leven ontkomt aan zichzelf
En nooit keer hetzelfde weêrom
Niets gaat onveranderd voorbij
En alles komt anders terug
Ons ging heel de mensheid al voor

Roemeense reisbrief

Een restaurant in zomers Boekarest
We zitten in de zwoele open lucht
Er is geen zuchtje wind. Dan, plotseling
Weerklinkt het spelen van een klein orkest

De muzikanten weren zich geducht
De violisten, in een halve kring
Zijn in de snelle stukken op hun best
Ze lijken voor hun weemoed op de vlucht

Maar 't is niet hun muziek die ik bezing
Het is het beeld dat niet meer van mij wijkt
Van 't jongste violistje van de acht

Terwijl hij in vervoering verder strijkt
Wendt hij zijn blik naar mij. En zie: hij lacht !
Hij kijkt en lacht en kijkt en lacht en kijkt...

Het was een gedenkwaardige dag. Zaterdag 20 december, Radio Kootwijk. De begrafenis van Cees van der Pluijm is een talkshow met vele gasten en slechts een onderwerp. Na het applaus is er genoeg wijn voor iedereen. Als de wijn is genoten, is het tijd om te gaan. De 'poten van de eenzame sfinx omarmen' Cees van der Pluijm voor zijn laatste reis. Honderden mensen vormen een erewacht. De hemel laat ongenoegen neerkomen als een fikse hagelbui. Hagel: is het een steen of een traan?

Zondag 14 december 2014 overleed Cees van der Pluijm. Een hartstilstand na een bloedvergiftiging, het gevolg van een alvleesklierontsteking werd hem fataal. Dit alles gebeurde na een succesvolle thuiskomst in Radio Kootwijk. Daar presenteerde hij zijn jongste boek over zijn geboorteplek. "Ik heb bijna 1000 handtekeningen mogen zetten. Mijn begrafenis had niet succesvoller kunnen zijn en als klap op de vuurpijl: ik leef nog!"
Dat schreef hij op zijn Facebookpagina. Zijn ambities en successen werden gevierd bij zijn uitvaart. Behalve schrijvers en homo-emancipatoren, kwamen studenten van de HKU aan het woord.

Cees gaf er met plezier les en de studenten getuigden van hun vreugde in de schrijverskunst. Cees kon in melancholieke toon klagen dat niemand hem noch vroeg noch wilde kennen... Zijn uitvaart bewees het tegendeel.

Homo-activisme en talenten
Cees is opgegroeid in dit dorp op de Veluwe dat praktisch helemaal op de zender gericht was. In 'perfect isolation' kende het dorp veel culturele verenigingen. Dat heeft hem gevormd. In Nijmegen studeerde hij Nederlands en ontwikkelde hij zich als schrijver, dichter, columnist, toneelschrijver, redacteur, presentator. Hij was jarenlang columnist voor de Gay Krant. Hij interviewde menig bekende Nederlander en werkte veel samen met Drs P., Jules de Corte, Adriaan van Dis, Robert Long en vele anderen. Bovendien was hij actief voor het COC. Hij combineerde zijn homo-activisme met zijn talenten.
Hij was bedenker van de burgemeester Dalesprijs en Daleslezing waarvoor hij tot vorig jaar in het stichtingsbestuur zat. In PINK is hij vanaf het begin present. Tot het laatste nummer schreef hij gedichten waarin hij terugkeek op zijn leven. De laatst gepubliceerde regels luiden: "Je leeft je leven maar, als in een trein. Waarvan geen mens weet waar hij stil gaat staan."

Veel betekenis voor Nijmegen
Voor Nijmegen heeft hij veel betekenis gehad. In de jaren zeventig was Cees al lid van de werkgroep Voorlichting van COC Nijmegen. Samen met pater Toon van Heusden bezocht hij bijeenkomsten van met name de Katholieke Plattelandsvrouwen Organisatie. Daar gaven ze voorlichting over homoseksualiteit en daarbij werd Cees gepresenteerd als een homo. Hij zou daar gezegd hebben: "U mag me ook aanraken als u wilt". Voorlichting en emancipatie gaf hij altijd vorm op zijn eigen manier. Hij is bijvoorbeeld nooit lid geweest van de Rooie Flikkers. Hij was wel medeoprichter van het Genootschap van Tegennatuurlijke Letteren. Vanaf het begin was hij een vaste medewerker van PINK. Hij schreef gedichten en columns. Zijn pen was geliefd en gevreesd. In zijn columns konden politiek gevoelige issues compleet gefileerd worden. De 'roze olifant' zou door hem uitgevonden kunnen zijn. Evenals de 'knuppel in het hoenderhok'. Aan de kwesties die hij aanraakte, werden, binnen COC Nijmegen lange ledenvergaderingen gewijd. De notulen besloegen soms tientallen pagina's. Een resultaat daarvan bestaat tot op de dag van vandaag en dat is het redactiestatuut van PINK.

Geschopt, gepakt, geslagen
Potenrammerij was een probleem dat het COC op de politieke agenda gezet heeft na rellen in de stad en geweld in het Goffertpark. Samen met de gemeente organiseerde COC Nijmegen voorlichtingsacties richting slachtoffers en de politie. Cees was bedenker van de naam van het project: 'Geschopt, gepakt, geslagen'. Een project dat een van de voorlopers was op dit vlak. Cees heeft zich ook ingezet voor het gebruik van namen van emancipatoire voorlopers in de straatnaamgeving. Zo heeft Nijmegen nu een Niek Engelschmanlaan en een Daleslaan. Allemaal in de buurt van de Goffert. In het park zou een Van der Pluijmbaan daarom niet misstaan.

Pluijm!
Voor het digitale tijdperk organiseerde COC Nijmegen de talkshow 'Pluijm!'. Bekende Nederlanders traden voor het voetlicht in de foyer van Villa Lila. Cees orkestreerde deze show tot in de puntjes. Omdat er nog geen toegangskaartjes via internet verkocht konden worden, stonden de bezoekers tot op de straat in de rij om een kaartje te bemachtigen. Steevast begon en eindigde de show met een lied dat hij zelf perfect zong en waarvan hij zelf de tekst geschreven had. Dat waren mooie en spannende momenten voor hemzelf èn het publiek.

Morgenroze
In het roze rijk van Nijmegen werd een koor opgericht. Cees was in de beginjaren lid van Cantus Obliquus. Op zoek naar passend repertoire ontdekte het koor dat er weinig tot geen liederen geschreven zijn voor homo-/lesbische koren. De conclusie van de repertoirecommissie was, dat het dan maar geproduceerd moest worden om te beginnen op basis van bestaande homo-/lesbische poëzie. Het laat zich raden dat het niet lang duurde voordat Cees zich in dat productieproces voegde. Cantus Obliquus organiseerde later een landelijk homo-/lesbisch korenfestival in De Vereeniging. De titel van het festival en de tekst van het gezamenlijke lied werd geschreven door Cees van der Pluijm. Het heet 'Morgenroze' op het thema 'schoonheid en kracht'. (p. 3)

In deze PINK presenteren we een aantal gedichten en liedteksten van Cees van der Pluijm. De gedichten getuigen van zijn vakmanschap, humor en betrokkenheid. We breken een lans voor zijn liederen opdat ze eenmaal gezongen nooit hoeven rusten.

Een aantal talkshows van Pluijm! staat op dvd. Deze zijn verkrijgbaar via COC Nijmegen: info@cocnijmegen.nl.

[Clem Bongers/Bart van Dam]

Wie geïnteresseerd is in het oeuvre van Cees van der Pluijm, kan behalve in boekhandels en antiquariaten heel veel vinden op zijn eigen webstek: http://www.vanderpluijm.demon.nl

Als motto in 'Vanitas'

Hij was naakt
maar zo ontzettend mooi
dat het verschrikkelijk zou wezen
hem te kleden

Voor jou

Er zijn honderdduizend liedjes, en ik heb ze ook gezongen
Over liefde die niet komt of niet bestaat
En het ideale meisje of de ideale jongen
Is een bron van inspiratie en als thema niet zo kwaad

Al die honderdduizend liedjes over liefde en verlangen
Staan ook altijd in mineur en lijken droef
Maar een thema is een thema en ik zou nog liever hangen
Dan te suggereren dat ik nog een ander lief behoef

Want je weet dat jij er bent en dat je nooit meer zult verdwijnen
Laat ik zeggen dat ik dat tenminste hoop
En besef dat ik moet zingen van imaginaire pijnen
Maar met wat ik werk'lijk voel, loop ik toch maar liever niet te koop

Laat me zingen van de liefde, dat ik triest ben en berooid
Maar dat ik jou heb gevonden, hoor je nooit

Pink is een uitgave van COC Nijmegen, Stoutmoedig sinds 1971

Hoofdredactie
Bart van Dam

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Iris de Boer, Clem Bongers (gastredacteur), Rogier Crijns, Joost Hermus, Michel Kiel, Demian Stokebrand, Joost Wanders

Medewerkenden
Sander Ederveen, Sander Hagenbeek, Peter-Paul Leferink op Reinink, Peter van Loon, Marc van Unen, Nicole Verhoeven

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Ook voor een boodschap die moet blijven hangen!

Met posters en bouwtekeningen van BENDA drukkers blijft uw boodschap zeker hangen

BENDA drukkers

Tel. 024 - 3771188 - www.benda.nl

Gijsen en het ontstaan van Roze Zaterdag

Roze Zaterdag 2015 in Maastricht

De eerste Roze Zaterdag in Roermond [Foto: Hans van Dijk]

Op 20 juni 2015 is de Roze Zaterdag in Maastricht. Behalve een demonstratie en feesten organiseert Maastricht diverse culturele programma's. Peter van Loon is initiatiefnemer van een expositie over roze zaterdagen in Limburg.
Dat begon in 1979 met de demonstratie tegen bisschop Gijsen in Roermond. Deze reactionaire Rooms-Katholiek beweerde dat homo's nooit volwaardige leden van de kerk konden zijn. De expositie vertelt het verhaal van de homo-emancipatie van 1979 tot nu toe.

Peter van Loon is oud-voorzitter van COC Nijmegen en woont al enkele jaren in Maastricht. De Limburgse hoofdstad organiseert nu voor de derde keer een Roze Zaterdag. Peter van Loon is de mediatheek van COC Limburg ingedoken en heeft enkele historische juweeltjes gevonden. Deze zijn de aanleiding voor de expositie in Centre Céramique.

"In het archief van COC Limburg vonden we een film over een voorlichtingsbijeenkomst door de Studentenwerkgroep homoseksualiteit. Ze bezoeken de katholieke plattelandsvrouwenvereniging waarin verteld wordt dat liefde tussen homo's hetzelfde is als tussen hetero's. De film is gemaakt door studenten van de HTP. Dat was een progressieve school totdat Gijsen als bisschop in Roermond benoemd was. Hij maakte een einde aan elke progressieve katholieke beweging.
Een paar mannen uit Venray schreven een brief naar Gijsen, maar deze werd nooit beantwoord. Daarop besloten ze handtekeningen in te zamelen en die in Roermond aan te bieden. Die actie kreeg steeds meer ondersteuning van homogroepen, COC, politieke partijen, progressieve religieuzen enzovoorts. De organisatoren dachten met 500 mensen naar Roermond te gaan; het werden er 5000. Ze kozen voor de zaterdag voor Pasen. Na Witte Donderdag en Goede Vrijdag noemden zij dit de 'Roze Zaterdag'. Een begrip was geboren."

Met dit verhaal is Peter van Loon naar het Centre Céramique gegaan en dat vond het materiaal interessant om een tentoonstelling van te maken. Peter: "Het is wel een bijzonder proces dat hetero's van het museum nu al een tijd bezig zijn met dit thema. Zij benaderen de boel vaak vanuit een andere invalshoek en dat maakt het extra interessant. De Roze Zaterdag in Roermond: Hoe is het zo gekomen? En wat heeft het betekend? Gijsen heeft de homo-emancipatie onbedoeld een impuls van jewelste gegeven. De mensen die toen samen gingen werken om een vuist te maken worden voor deze tentoonstelling geïnterviewd. Een van de mannen uit Venray die vanuit het jongerencentrum de handtekeningenactie opzetten is Jan Karel Peters. Hij woont nu in Nieuw Zeeland, heeft zijn hele archief al onze kant op gestuurd en komt dit jaar zelf over naar Maastricht."

De tentoonstelling is getiteld 'Gijsen, flikker op!; de bisschop en het ontstaan van de Roze Zaterdag'.
De Roze Zaterdag is behalve in Roermond twee keer in Maastricht geweest. In 1993 was dat nog best spannend, aldus Peter. In 2000 was die spanning er al weer af en werd het een groot feest. De tentoonstelling behandelt daarom ook de ontwikkeling en geschiedenis van de homo-emancipatie.

Peter van Loon wil duidelijk stellen dat de homo-emancipatie nooit voltooid zal zijn. Het is een voortdurend proces. Daarom vindt hij het zo goed dat Maastricht de Roze Zaterdag lijkt te omarmen door zelf mee te organiseren. Dit is niet alleen bij het Centre Céramique maar ook bij andere instellingen. De Limburgse omroep L1 maakt een programma waarin de organisatoren van toen de route van de Roze Zaterdag in Roermond opnieuw lopen. Dat wordt ook een deel van de tentoonstelling. Andere voorbeelden van samenwerkingen in de stad zijn het Bonnefantenmuseum, de Rechtenfaculteit en Fashion Clash. Het Bonnefantenmuseum heeft een aantal Sebastiaans in de collectie en gaat waarschijnlijk met het thema homo-erotiek in de kunst aan de slag. De Rechtenfaculteit heeft een oefenrechtbank die zij inzetten om op Roze Zaterdag oude strafzaken rondom artikel 248 bis na te spelen. Saillant detail is dat dit artikel, dat homoseks strafbaar stelde, in 1911 is ingevoerd door Regout; een telg uit een Maastrichtse familie van industriëlen. Fashion Clash, het internationale mode-event heeft toevalligerwijs het thema 'gender' gekozen voor de editie van dit jaar; dat levert mooie crossovers op. De Roze Zaterdag wordt zo een onderdeel van veel reguliere programma's in de stad. Peter van Loon vindt het mooi dat de Roze Zaterdag zo in de stadsgemeenschap zelf geïncorporeerd wordt. "Roze Zaterdag wordt zo geen 'wij/zij-verhaal' maar meer 'wij'.

[Bart van Dam]

De tentoonstelling 'Gijsen, flikker op!' is te zien in het Centre Céramique in Maastricht vanaf 15 maart tot en met 21 juni 2015.
Voor meer info:
www.centreceramique.nl en
www.maastrichtcolours2015.eu

Cantus Obliquus zit niet stil!

Op dit moment werkt Cantus Obliquus hard aan nieuw repertoire voor de optredens die zij dit jaar gaan uitvoeren. Traditiegetrouw geeft Cantus op 4 mei een optreden in het kader van Dodenherdenking en Bevrijdingsdag. Dit vindt plaats ná de kranslegging op het Keizer Traianusplein in het Activiteitencentrum van Zorgcentrum Doddendaal, Achter Valburg 2 in Nijmegen.
Op zaterdagavond 13 juni geeft Cantus een concert in het Karel de Grote College, Wilhelminasingel 13-15 in Nijmegen. Met veel nieuw repertoire laten zij zich van een andere muzikale kant zien!
Ondertussen zijn zij met het Herenakkoord in gesprek om eind dit jaar een concert te verzorgen. Dirigent Christel Gelderman zal dan zowel Cantus als het Herenakkoord dirigeren.
Op www.cantusobliquus.nl vind je binnenkort alle informatie.

Memorylane – *Nicole Verhoeven*

Nog niet zo lang geleden echt waar beste kijkbuiskinderen bestond er nog geen internet, van google had nog nooit iemand gehoord, niemand liep met een telefoon aan zun orren of in zun hand, het draadje was gewoon niet lang genoeg, als je iets wilde weten ging je naar de bieb, als je iemand wilde spreken had je een telefoon met draaischijf, of nog beter, je ging gewoon ff langs, niks afspreken, niks we moeten een datum prikken, welnee, je trippelde gewoon aan en was die persoon niet thuis, nouja, volgende keer beter!
In deze tijd, echt keilang geleden zette ik mijn eerste schreden in het roze uitgaansgebeuren. In Oss was niks, nog niet trouwens maar dit terzijde, en dankzij de bieb met zijn knipselkrantmappen kwam ik er achter dat er in Den Bosch en Nijmegen wel iets was. Ook al ben ik een brabantse in hart en nieren, met Den Bosch heb ik niks, maar met Nijmegen wel. Nijmegen kende ik van de Vierdaagse, met ons thuis gingen we weleens kijken als de Vierdaagse er was en daarna de stad in, het was toen nog niet zo masssaal als het heden ten dage is, maar Nijmegen greep mij, Nijmegen raakte mij, deed iets met mij al was ik nog maar een kiendje, Nijmegen al benk er niet geboren, maar al mot ik kruupe!
Dus toen ik in de knipselkrant in de bieb las dat er een roze uitgaansgelegenheid was in Nijmegen was die 't Bakkertje heette, moest ik daar naar toe.
Spannend jonguh, echt waar!! Ik heb voor mijn gevoel die eerste keer voordak er naar binnen ging een half uur over de stoep heen en weer gelopen, zal ik wel, zal ik niet. Ff voor uw beeld, de ramen zaten dicht met luiken, je kon er echt niet naar binnen kijken (1992 he, toen was het toch een tikkie anders als nu). Je moest aanbellen, ging er een luikje open en bij goedkeuring werd je naar binnen gelaten.
Enfin, ikke sjokken heen en weer, zal ik wel zal ik niet en bij de klanken van YMCA dacht ik bij mezelf, nu, nu loop je aan en ga je gewoon naar binnen. En dat deed ik, dat was eng, dat was spannend, maar ik was wel binnen en het voelde als thuiskomen. Volgens mij heb ik met geen man of vrouw gesproken, pilske naar binnen getikt, ff blijven zitten aan de bar en dat was het, de eerste schreden waren gezet.
En er volgden er meer en gaandeweg de rit leerde ik er mensen kennen en het happy hour op zondag werd een vast item in mijn agenda. Echt binnen een uur zo dronken als een tor, zo ging dat toen of eigenlijk heel eerlijk, er werd ook een bar geopend een straat voor de Bakker, de My Way, en die hadden volgens mij van 5 tot 6 happy hour en de bakker van 6 tot 7, maar het kan ook net zo goed andersom zijn geweest, ik onthoud veel , maar gelukkig ook niet alles!
De Bakker, vele mooie uren doorgebracht, gedanst, gebiert, gelachen, andere kroegen leren kennen o.a. mijn eigen geliefde Mets, de Mythe, de Meermin, de Verjaardag, op mun plaat gegaan, neus gestoten en mensen leren kennen, mensen met wie ik na al die jaren nog steeds bevriend ben.
't Bakkertje hield op te bestaan, ik was klaar met het roze uitgaansgebeuren, ik kwam alleen nog maar in Nijmegen met de zomerfeesten en dat was het eigenlijk wel voor toen die tijd.
Maarja, het bloed kroop waar het niet gaan kon en ik zocht Nijmegen weer op. De Bakker bestond niet meer, de My Way ook niet, de Verjaardag ook al niet, de Mythe was niet mijn tent, de Mets en Meermin stonden nog overeind maar de Mets werd het en zeker toen onze Riannekes erin kwamen werd en is het mijn stamkroeg, als het maar half kan ben ik er heel te vinden, de sfeer, de gemoedelijkheid en mijn vrienden die ik er heb leren kennen maken het mijn 2e huiskamer, ik kom er thuis.
Afgelopen december is de Bakker heropend, het heet nu Thomtom en ik had er nog geen voet binnen gezet tot vanavond. Nicolleke ga de mee? Tuurlijk ging ik mee en het was bijzonder, bijzonder om er weer een voet binnen te zetten. Het is niet meer de Bakker van toen, ik was compleet de weg kwijt, hier was toch de pottengrot, waar zijn de wc's gebleven, hee ik mis een bar, het was vreemd en tegelijkertijd toch wel herkenbaar, apart...
Bakkertje, je stond aan de wieg van mijn uitgaansgebeuren, ik heb er gelachen, gejankt, gezoend, gedanst, ben er op mijn plaat gegaan, ben er groot geworden, je bent niet meer de Bakker en je wordt ook niet meer de Bakker, maar het was een bijzondere avond, een avond waarbij ik er niet alleen naar binnen hoefde, maar met vrienden naar binnen ging waarbij ik me enorm heb lopen verbazen hoe anders je bent geworden en over hoezeer ik gegroeid ben en niet alleen in de breedte ;-).
Bakker, bedankt dat je er was, dak het heb mogen meemaken hoe je was en hoe je bent geworden, je bent nu Thomtom, een mooie eigentijdse kroeg, maar Mets, jij bent mijn thuishaven, tot volgende week!

Meer dan een award voor zichtbaarheid genderdiversiteit

Pride Photo Nijmegen

Na de Burgemeester Dales Lezing en de uitreiking van de Burgemeester Dales Prijs 2015 vond er de laatste vrijdag van januari, met een fototentoonstelling in de Burgerzaal van het gemeentehuis te Nijmegen, de pre-presentatie van een nieuwe fotografieprijs plaats.

Wethouder Frings opende namens de gemeente Nijmegen de foto-expositie van 'Pride Photo Nijmegen', zoals het Nijmeegse project gaat heten. In een vraaggesprek met de wethouder werd de expositie door de projectcoördinator Sander Ederveen ingeleid. Het project zal officieel april 2015 van start gaan en beoogt de zichtbaarheid van genderdiversiteit op tal van manieren onder de aandacht te brengen. Daarbij zullen onder meer foto's van Pride Photo Award Amsterdam gebruikt worden om community-activiteiten te organiseren. Onderdeel van alle activiteiten is óók een wedstrijd en een fotografie-award in het leven te roepen. Centraal staan daarbij inzendingen door professionele fotografen van foto's rond het thema genderdiversiteit. Naar aanleiding van de opening van de expositie voerde de Pink-redactie een interview met projectcoördinator Sander Ederveen.

Red.: Welke verwachtingen hebben jullie rond de impact van het Pride Photo Nijmegen- project?
S.E.: Het project beoogt een breed publiek met de seksuele en gender diversiteitsproblematiek bekend te maken. Het project richt zich daarmee in de breedste zin op de inwoners van Nijmegen en geïnteresseerden overal vandaan. Dit is door ons beschreven in een projectplan (www.pridephotoaward.org). Wij gebruiken de foto's van de Pink Pride Photo Award Amsterdam, maar wij geven daar in meer opzichten een heel duidelijke eigen twist aan. Via een aantal projecten gaat ons team het thema van genderdiversiteit onder de aandacht brengen. Dit willen wij bereiken vanuit ons kantoor in De Lindenberg. Onze vaste locatie wordt het Besiendershuis aan de Waalkade. Verder willen we een 'mobiele locatie' inzetten, een SRV Pride Photobus, en ons via digitale locaties aanbieden en daarmee een kennisnetwerk opbouwen. Jaarlijkse kernmomenten daarbij zijn de roze woensdag (2de dag tijdens de Nijmeegse Vierdaagse) en de roze meimaanden. Door verschillende Nijmeegse (welzijns-)organisaties zoals Tandem bij ons gemeenschapsproject te betrekken, verwachten wij een vliegwielfunctie te kunnen vervullen om zowel de zichtbaarheid van diversiteit als de bewustwording daarvan te stimuleren. De Nijmeegse community is pluriformer dan burgers doorgaans beseffen. Dat geldt zelfs voor de bijzondere groepen binnen de LHBT's. Foto-exposities naar aanleiding van ons project kunnen dit versterkt onder de aandacht brengen en daarmee het maatschappelijke draagvlak voor de diversiteitsgedachte duidelijk ondersteunen.

Red.: Heeft de Nijmeegse gemeenschap het belang van het project onderkend en daarin al ondersteuning toegezegd?
S.E.: De gemeente Nijmegen heeft onze subsidie-aanvraag reeds toegekend en we worden ook gesteund door Stichting De Roze Jo(n)ker. Er lopen op dit moment nog aanvragen voor onze deelprojecten. Zo willen wij via een photographer and research fellow in-residence-project, in samenwerking met het Nijmeegse Institute for Gender Studies van de Radboud Universiteit, in het Besiendershuis 'artist-in-residence' tot stand brengen. Het betreft een unieke combinatie van uitwisseling van een fotograaf en een genderwetenschapper in hun visie op de diversity-ontwikkelingen in de stad. Het is één van de bredere initiatieven, die onder de paraplu van Pride Photo Nijmegen tot stand zullen worden gebracht. Ook van dat initiatief verwachten we een spin-off voor de beoogde zichtbaarheid in een meer educatieve, culturele zin.

Red.: Hoe vullen de verschillende onderdelen binnen het project aan? Is er bijvoorbeeld naast aandacht voor de huidige samenleving ook aandacht voor situaties uit het recente verleden, die jullie ten behoeve van je project productief zouden kunnen maken?
S.E.: Allereerst kan ons organisatieteam natuurlijk qua kennis en netwerk steunen op sterke ervaringsdeskundigen zoals Doeko Pinxt (Peer Productions) en Helm de Laat. We zijn blij bij Doeko's Peer Productions te kunnen aanhaken juist in de netwerkactiviteiten samen met De Lindenberg. Het Pride Photo Nijmegen project krijgt ook een continue archieffunctie in de komende 5 jaar. Dat daarin fotografie en fotografen uit heden en verleden, bijvoorbeeld uit de jaren 1970 en 1980, de beginjaren van de homo-emancipatie in Nijmegen, een plaats zullen krijgen naast de visuele documentatie vanuit het heden, lijkt me van belang. Die inzet sluit nauw aan bij de doelstelling van het artistiek zichtbaar maken van emancipatie en diversiteit. Centraal daarin blijft de component van genderdiversiteit in foto's, videoclips en digitale media. Mensen die het project aan het hart gaan worden daartoe uitgenodigd foto's, documenten aan ons via de website, die dan in functie is, door te geven.

Red.: Naast de actuele, promotionele en historische component is er nog de educatieve component binnen jullie project. Hoe willen jullie die realiseren?
S.E.: We verwachten juist die component van expositie en debat samen met COC en Dito! te kunnen vormgeven. Met de reeds eerder genoemde SRV Pride Photobus verwachten we bij scholen langs te gaan en via wisselende foto-exposties rond de award en de diversity-gedachte jongeren te activeren hierover na te denken en bij het debat betrokken te raken.

Red.: Blijkt er daarmee voor het project Pride Photo Nijmegen een belangrijke taak weggelegd, namelijk het vreemde en de angst voor het onbekende (genderdiversiteit) weg te nemen, door het visueel bekend en vertrouwder te maken? Geeft jullie project op een eigen unieke wijze vorm aan de oproep van een bekend kamerlid, in ons onderwijs het bestaan van meer perspectieven te propageren?
S.E.: Ons project is meer dan alleen een prijs voor professionele fotografen en hun beelden bij de seksuele diversiteitsgedachte. Het begrip 'gender' heeft nog steeds toelichting nodig. Het project vervult daarmee meer dan in visuele zin een brugfunctie in de Nijmeegse samenleving, door het bekendmaken met het onbekende.

[Rogier Crijns]

Dertig jaar voorzitterschap Dito!

Het hele jaar organiseert Dito! jubileumactiviteiten. Dertig jaar homojongerenorganisatie Pinkeltje en later Dito! genaamd, werd in januari gevierd met een reünie. Hier staan bijna alle voorzitters van de afgelopen dertig jaar bijeen. Een overzichtstentoonstelling in het Roze Huis werd druk bezocht. De Gelderlander publiceerde een mooie reportage. [Foto: Bart van Dam]

DE TUSSENBALANS

Peter-Paul Leferink op Reinink

Geboortedatum en plaats: 20-09-1957, Breda.
Opleiding: HAN, bachelor health administration.
Beroep: Van huis uit verpleegkundige, na 20 jaar unithoofd neurochirurgie, de laatste tien jaar beleidsmedewerker Personeel & Organisatie Canisius Wilhelmina Ziekenhuis.
(Vrijwilligers-)werk: Voorzitter adviescommissie LHBT beleid B&W Nijmegen. Voorzitter/bestuurder wooncomplex Nassau Staete.
Woont samen met: Jerry Peters.
Trouw, monogaam: Zeker.
Geloof: Rooms katholiek.
Kinderwensen: Geen,want ik heb twee volwassen zoons.
Politieke voorkeur: Ik ben van 1998 tot 2010 VVD fractievoorzitter/gemeenteraadslid in Nijmegen geweest, dus de voorkeur zal duidelijk zijn.
Lengte: 1,86 m.
Gewicht: Genoeg.
Vervoermiddel: BMW. Ik heb een hekel aan het openbaar vervoer.
Hobbies: Zwemmen,wandelen,lezen,film.
Favoriete literatuur: Vooral biografieën, nu bezig met Peter van Uhm, ik koos het wapen.
En boeken over Nijmegen.
Favoriete films: Thrillers, historische film
Favoriete muziek: Klassiek.
Welke kranten lees je: Volkskrant,NRC weekend,soms de Gelderlander als er iets in Nijmegen speelt.
Favoriete omroep: Geen.
Favoriet vakantie-oord: Gran Canaria, Frankrijk, Cussy en morvan, Bourgondië, waar een goede vriend van mij (oud kastelein van de "Fiets" Frans van Pinksteren), appartementen verhuurt. Prachtige omgeving, acht uur rijden van Nijmegen,en toch helemaal in het "buitenland".
Favoriet eten: Stamppot, Chinees,
Favoriete drank: Witte wijn, speciaal bier.
Favoriete kleding: Geen, loop graag in een spijkerbroek, maar net zo lekker in een pak met das.
Uitgaan: Uit eten, schouwburg, bioscoop, dan daarna naar de kroeg.
Verslavingen: Geen echte.
Goede eigenschappen: Direct, loyaal, gedisciplineerd.
Slechte eigenschappen: Te weinig diplomatiek, kan wat lomp overkomen. Weinig geduld, soms te gedisciplineerd.
Wat zie je als hoogtepunt in je leven: Mijn scheiding, omdat dat ook mijn coming out betekende en een keerpunt in mijn leven .
En wat als dieptepunt: Mijn scheiding, omdat mijn hele leven op zijn kop stond en ik mijn zoons bijna niet meer zag.
Bewondering voor: Mensen die ergens voor staan en gaan. Frits Bolkestein,maar ook Emile Roemer.
Hekel aan: Opportunisme.
Val op (uiterlijk of karakter): Op karakter, vooral ongecompliceerd, makkelijk, humor.
Coming out: Met 34 jaar, na mijn scheiding.
Homo/lesbo bars: Kom ik weinig, meestal gewone kroeg. Soms na de commissie LHBT naar de Mets en in december in de nieuwe Thomtom geweest.
Andere ontmoetingsgelegenheden: Tempelier, Samson, LUX, cafe Jos.
Discriminatie ervaringen: In Nicaragua waar ik als raadslid op werkbezoek was. De gemeentesecretaris gaf, toen hij wist hoe het zat, mij geen hand meer.
Potten/potenrammer ervaringen: Geen.
Waar ben je eigenlijk te veel mee bezig: Met mijn vrijwilligerswerk.
En waar te weinig mee: Soms schiet het privé er een beetje in.
Speciaal doel of ideaal: Leuk oud worden.

MORGENROZE

Cees van der Pluijm
v/h de shakespeareclub

Wijs mij de weg naar het land dat nabij is
Ga met mij mee naar de toekomst die vrij is
Dans met mij door tot het eind van de nacht
Geef schoonheid en kracht, schoonheid en kracht
Houd op het laatst aan mijn ziekbed de wacht
Schoonheid en kracht, schoonheid en kracht

Laat de geleerden maar vissen en vorsen
Wees wie je bent, laat de boeren maar dorsen
Zorg dat je steeds als de laatste weer lacht
Geef schoonheid en kracht, schoonheid en kracht
Torsen wij soms niet een wondere pracht?
Schoonheid en kracht, schoonheid en kracht

Werk aan de wereld waar plaats is voor allen
Maak dat verschillen de blik niet versmallen
Speel niet slechts jagertje, prooidier of jacht
Geef schoonheid en kracht, schoonheid en kracht
Neem steeds de nodige voorzorg in acht
Schoonheid en kracht, schoonheid en kracht

Zing van het leven, de vriendschap, de liefde
Stel aan de kaak wat je stoorde of griefde
Vier dat je trots ben, vasthoudend en zacht
Geef schoonheid en kracht, schoonheid en kracht
Heb liever dit dan de wijsheid in pacht
Schoonheid en kracht, schoonheid en kracht

Werp ieder vooroordeel rustig in duigen
Durf van een ander bestaan te getuigen
Buig niet voor zinloze wereldse macht
Geef schoonheid en kracht, schoonheid en kracht
Dat is de zin die de vriendschap ons bracht
Schoonheid en kracht, schoonheid en kracht

Peter Coret
13 oktober 1989

Finale COC Songfestival naar Nijmegen

Pink Rebels: Tolerant

Een onnavolgbare puntentelling liet deelnemers en publiek tot het laatste moment in spanning. Wie wint het COC Songfestival 2014? Het dameskwartet uit Zeeland? Het vrolijk cabareteske lied uit het Noorden? Het 'Merkel-lied' uit Zwolle? Of toch Pink Rebels uit Nijmegen? De laatste puntjes gaven de Nijmeegse formatie de overwinning. Dit jaar is de finale van het COC Songfestival in de Keizerstad.

Debby Marijnissen en Jos de Ridder hadden voor deze inzending de handen ineen geslagen. Hun verontwaardiging over hoe schijntolerant Nederland soms is, hebben ze omgezet in een strijdlied. Een stevige tekst op een robuuste melodie, een ska-nummer. Sinds de presentatie in Nijmegen heeft de groep de performance uitgewerkt met een uitstekend resultaat. Debby nam voor deze gelegenheid plaats achter het drumstel en liet de piano aan Marc Damen. Gitaren en backing vocals maakten de formatie compleet. Een intermezzo op zeepkist en megafoon gaven het geheel een voorstelling uit tijden waarin men nog op de barricaden ging. Typisch Nijmeegs? Nee, het werd landelijk herkend.
Het is altijd spannend aan de top bij het COC Songfestival want er strijden vaak heel verschillende soorten presentaties om de titel. Voor de jury geen gemakkelijke zaak. Het gaat niet alleen om originaliteit, performance of 'roze gehalte'. Is de winnaar een goede 'ambassadeur' voor de hlbt-zaak? Wordt het lied misschien wel een hit? Hoe moet je een strijdbaar ska-nummer vergelijken met een vrolijk liedje over een spannende date? Of een damesgezelschap in nette pakjes die uiteindelijk allemaal een oogje op Angela Merkel blijken te hebben? Maar ook de travestie- en transgenderpresentaties getuigen van kwaliteit en moed en dat wordt eveneens gewaardeerd. De humor uit Delft sprokkelt altijd puntjes weg. Kortom: er was weer heel veel variatie en kwaliteit tijdens dit COC Songfestival in Den Bosch. En dat werd allemaal zeer gewaardeerd. Het een net iets meer dan het ander. Pink Rebels net iets meer dan alle anderen.
In het theater aan de Parade werd op de afterparty nog veel getroost en getoost. De Nijmeegse delegatie was blij maar niet verrast. Stiekem had men al wat plannetjes zitten maken, mocht de finale weer een keer naar Nijmegen komen. Die plannen kunnen nu uitgewerkt worden. Dat wordt vast weer een mooi programma van roze liedjes of 'pink songs'.

[Bart van Dam]

Pink Rebels winnen het COC Songfestival in Den Bosch. [Foto: Bart van Dam]

Carnaval wordt *rose*

Vijf Nijmeegse carnavals-verenigingen organiseren een Rose Maondag in de Grotestraat; een feest voor homo's, lesbo's en alle carnavalsvierders. Anders dan de Rozenmaondag in Beek wordt dit rose op z'n Nijmeegs uitgesproken. Roze zaterdag, maandag in Tilburg en woensdag met de Vierdaagse bestaan al langer, maar met carnaval is dit nog nergens. Nu dus in Nijmegen. Bij het ter perse gaan van PINK is nog niet bekend of dit initiatief succesvol is. Hopelijk wordt de Rose Maondag een jaarlijks terugkerend feest in 'Knotsenburg'. In het land van Maas en Waal heeft Beneden-Leeuwen een primeur met een mannenstel dat met de Boerenbruiloft in de 'onecht' verbonden wordt. René Theunissen en Herman van Gelder, die in het echt al met elkaar getrouwd zijn, vormen het bruidspaar. Zij juichen het toe dat carnavalsvereniging De Braoiers deze stap gezet heeft. "Zelf was ik een beetje bang voor de reacties, maar de mensen zijn zo enthousiast. Zelfs de burgemeester was door het dolle heen." Aldus René en Herman die de voorpagina van het Nijmeegse katern van de Gelderlander gehaald hebben.

[Bart van Dam]

Wist je dat?

Het tv programma 'De roze wildernis' 316.000 kijkers heeft getrokken? En nee, het waren niet allemaal homoseksuele kijkers.

De campagne voor seksuele vrijheid komt niet als een plens ijskoud water op je dak. De bedenkers van de campagne geven uiting aan de 'Fight for Love' in kussengevechten. Helaas niet de kussen waar ik in eerste instantie aan dacht, maar het soort met veertjes erin waar je op slaapt.

De officiële cijfers zijn nog niet bekend, maar het lijkt erop dat het aantal geweldsdelicten tegen LHTB-ers in 2014 weer is gestegen. Ook het nieuwe jaar begon met een reeks geweldsdelicten in Amsterdam en Eindhoven. De stijging in cijfers zou ook kunnen komen doordat meer slachtoffers van discriminatie en geweld aangifte doen.

Paus Franciscus heeft op eigen verzoek een gesprek gehad met een transgender. De paus heeft laten weten transitie niet goed of af te keuren zolang hij in onwetendheid over het onderwerp verkeert. Tijdens zijn bezoeken over de wereld zal hij vaker tegen het onderwerp aanlopen. In Thailand wordt nu officieel het 'derde' geslacht erkend, in Israël hoef je niet langer een operatie te ondergaan om wettelijk van geslacht te veranderen en in Hollywood heb je nu gendervrije toiletten. Handig voor als er een rij staat.

We wisten al dat het aantal zelf-moord(pogingen) onder homoseksuelen 7% hoger ligt dan bij heteroseksuelen. Maar homoseksuelen blijken zichzelf op indirectere wijze ook sneller om zeep te helpen. Zo ligt het rokerspercentage 8% hoger, alcoholgebruik 11% hoger en medicijngebruik 5% hoger, zo blijkt uit onderzoek van de Washington Post. On the bright side, we sporten ook 7% meer ter compensatie.

Men is van plan om in Manchester een speciale school voor LHTB-ers te bouwen. Ik ben te vroeg geboren, zo blijkt wel weer. Maar niet iedereen is hier even verrukt over; critici vinden dat LHTB-ers op deze manier buitenstaander blijven.

[Iris de Boer]

Met Kalasjnikovs maakten terroristen de cartoons van het satirisch tijdschrift Charlie Hebdo op slag wereldberoemd. 'Liefde is sterker dan haat'. Wij blijven geloven en hopen dat het waar is.

ROOD – Clem Bongers

De winter is lang geweest.
Te lang. En ook te koud. Zelfs mijn hond moet een jasje aan bij het uitlaten.
Volgens de kalender moet de lente zich schoorvoetend aankondigen. Maar kom daar tegenwoordig maar eens om. Klimaatverandering. Ja- de andere kant op zeker. Een 11-stedentocht ligt in het verschiet. De ijsmeesters in Leeuwarden zijn in hun nopjes.

Ik ben het zat – die kou, dat ijs, die sneeuw, die handschoenen. Uit verveling zet ik mijn tv aan. Er is weinig leuks op. Zappen dan maar. He...zie ik het goed ? Is 'm dat ? Ik zap terug. Hij is het..... MIJN HELD in ZWEMBROEK !

De film is al ver gevorderd. Ik kan het verhaal niet volgen. Maar HEM zie ik langs het strand slenteren. In zwembroek. Van de duikplank, een andere dag. Met een andere zwembroek aan. Weer later op een strandstoel, met een rode aan.
Ik vergeet de kou, het ijs, de sneeuw, en de handschoenen.
Ik verlang alleen naar ook zo'n rode zwembroek.

Wil jij(m/v) bijdragen een wens te vervullen?

Al jaren is er de wens om als COC Nijmegen van grotere betekenis te kunnen zijn voor de overige gemeentes in ons werkgebied. Nu is het eindelijk zover dat onderzocht wordt hoe we de komende jaren aan die wens invulling kunnen gaan geven.

Sinds kort (februari 2015) bestaat er een werkgroep i.o. die wil uitzoeken wat COC Nijmegen nog meer kan betekenen voor het werkgebied van COC Nijmegen. Dit werkgebied omvat een groot aantal gemeentes in een straal van zo'n 40 kilometer rond Nijmegen. De werkgroep bestaat momenteel uit twee personen te weten Quirijn Lokker, voorzitter van COC Nijmegen en Jos Klaassen, actief geweest in de mensenrechtengroep van de vereniging. Wij krijgen graag versterking van twee ondernemende, creatieve, initiatiefrijke teamgenoten, die mee willen denken en vorm willen geven aan onderstaande doelstelling. Mensen uit het werkgebied (zie website COC Nijmegen, welke gemeentes hier onder vallen) zelf nodigen we extra uit om contact met ons op te nemen. COC Nijmegen stelt zich de bevordering van emancipatie, acceptatie en integratie van LHBT'ers ten doel. Deze doelstelling wordt merendeels bereikt in Nijmegen zelf en soms ook in de rest van het werkgebied. Hier wil de werkgroep graag verandering in gaan brengen.
Als eerste inventariseren we wat COC Nijmegen te bieden heeft en willen we in kaart brengen wat de wensen en behoeftes zijn in het werkgebied. Aangezien het werkgebied uitgebreid is, willen we twee gemeentes, bijv. Wijchen en Beuningen als pilot nemen en bij succes ook in andere gemeentes aan de slag .
De focus zal gericht zijn op hoe het gesteld is met:
1) de voorlichting aan jongeren (bijv. via het onderwijs),
2) LHBT- vriendelijke zorg aan ouderen via zorginstellingen/zorgverleners
3) initiatieven en uitvoering van anti-discriminatiebeleid.

Aangezien we nog maar net gestart zijn, staat nog niets vast. Jouw ideeën over opzet en uitwerking kunnen een waardevolle bijdrage vormen om e.e.a. verder uit te werken. Aarzel kort en neem dan contact op met Quirijn quirijn@cocnijmegen.nl of met Jos jahmklaassen@scarlet.nl. We kijken er naar uit om met je samen te werken.

Kiss Kiss Club loopt als een trein

De Kiss Kiss Club heeft haar tweede feest in het nieuwe Doornroosje gevierd. De 'nieuwsgierigen' kwamen al massaal naar het eerste feest op de nieuwe locatie bij het station. Nu blijken de feestbeesten toch trouw. Het feest was weer uitverkocht en de sfeer onder de laserbeam uitstekend. De Kiss heeft een 'aftermovie' op Facebook gezet. Je kunt dus nog nagenieten. Of je alvast verheugen op de volgende zoenpartij op 18 april 2015. [Foto: Bart van Dam]

Provinciale Statenverkiezingen 18 maart

LHBT's niet belangrijk in verkiezingsprogramma's

Op 18 maart aanstaande zijn de Provinciale Statenverkiezingen en de Waterschapsverkiezingen. Indirect kiezen we ook een nieuwe Eerste Kamer. In Gelderland bestaan de Provinciale Staten uit 53 leden. De huidige zetelverdeling is als volgt: VVD (11), PvdA (9), CDA (9), PVV (5), SP (5), D66 (4), GroenLinks (4), ChristenUnie (3), SGP (2), 50Plus (1), Partij voor de Dieren (1) en Groep Wullink (1).

VVD

De VVD heeft 7 speerpunten:
1) Bied ruimte en vrijheid aan de inwoners van Gelderland. 2) Herstel de werkgelegenheid. 3) Leg zo laag mogelijke belastingen voor inwoners en bedrijven op. 4) Bied vlot en veilig vervoer door Gelderland. 5). Bestrijd de bureaucratie. 6) Bied een gunstig vestigingsklimaat aan voor inwoners en bedrijven. 7) Maak de overheid kleiner en voer de taken efficiënt uit.
LHBT's worden niet apart genoemd in het VVD verkiezingsprogramma. Onder het kopje 'Ruimte en vrijheid' is de volgende tekst te vinden: 'De VVD wil aan de inwoners van Gelderland ruimte en vrijheid bieden. Vrijheid en verantwoordelijkheid zijn liberale beginselen voor de visie van de VVD op de mensen, de samenleving en de verhouding met de overheid. Uit vrijheid en verantwoordelijkheid vloeien de andere liberale beginselen voort: gelijkwaardigheid, verdraagzaamheid en sociale rechtvaardigheid. Alle overheidslagen staan ten dienste van de inwoners en geven ruimte aan de ontwikkeling van Gelderland.'
www.vvdgelderland.nl

PvdA

De PvdA heeft 10 hoofdpunten in het verkiezingsprogramma: 1) Goed werk voor jong en oud. 2) Goed wonen in de stad en op het platteland. 3) Welzijn en leefbaarheid in vitale dorpen en steden. 4) Energie voor een schone en duurzame toekomst. 5) Ruimtelijke ontwikkeling: wat mag waar? 6) Mobiliteit en bereikbaarheid in heel Gelderland. 7) Natuur, landbouw, landschap en water. 8) Cultuur, voor de kwaliteit van de samenleving. 9) Samenwerking en financiën. 10) De provincie als partner.
LHBT's worden niet apart genoemd in het PvdA verkiezingsprogramma. In het programma staat wel de term 'onderlinge verbondenheid', 'omdat iedereen meedoet en wij dwars ingaan tegen alle vormen van uitsluiting en discriminatie.'
www.pvdagelderland.nl

CDA

Het CDA heeft een aantal thema's met daaraan gekoppeld speerpunten:
1) Ruimte voor uw en jouw regio – ruimte voor innovatie, goede gemeenschapsvoorzieningen, krachtige dorpen en gemeenten, de stad moet stad kunnen zijn. 2) Een boeiende economie – ruimte voor ondernemers, ruimte voor boeren, stimuleringsfondsen opzetten, kunst en cultuur inzetten. 3) Duurzaam en bereikbaar – aangenaam wonen, een duurzaam en veilig Gelderland, glasvezel voor iedereen, de infrastructuur op orde. 4) Iedereen doet mee – comfortabel ouder worden, vertrouwd kunnen opgroeien, plezierig samenleven en elkaar ontmoeten, zorgen voor elkaar.
LHBT's worden niet apart genoemd in het CDA verkiezingsprogramma. Het traditionele gezin staat bij het CDA duidelijk centraal. 'Omzien naar elkaar' en 'zorgen dat niemand tussen wal en schip valt' zijn de kernwaarden voor en van het CDA: 'Iedereen doet mee. De buurtbarbecue staat wat dat betreft model voor 'samen dingen doen en elkaar ontmoeten'. Elkaar leren kennen zorgt dat je elkaar uit een isolement haalt en dat je iets voor elkaar kunt betekenen. De sociale samenhang in de buurt is meer dan ooit van belang. Activiteiten die daarop gericht zijn, verdienen onze steun'.
www.cdagelderland.nl

PVV

Het PVV verkiezingsprogramma bestaat uit one liners. De PVV wil efficiency en transparantie, veilgheid voorop, deel van budget milieu en cultuur aanwenden voor infrastructuur, meer betaalbare woningen, de agrariër weer boer laten zijn, een eerlijk milieubeleid, belang van het kind centraal, verworven rechten beschermen. De PVV wil een verbod op hoofddoekjes in publieke functies en openbare gebouwen, vrijgekomen asielzoekerscentra inzetten voor oplossen woningnood, geen bouwvergunningen voor nieuwe moskeeën en islamitische scholen, geen financiering van kunst door de provincie en Islam gerelateerde subsidies afschaffen.
LHBT's worden net als vier jaar geleden onder het kopje 'welzijn en zorg' genoemd: 'waken over emancipatie voor vrouwen en homoseksuelen.' Er staat niet benoemd hoe de PVV dit wil bereiken.
www.pvv-gelderland.nl

SP

De SP heeft tien hoofdpunten:
1) Gelderland investeert (financiën). 2) Gelderland verbindt (mobiliteit). 3) Gelderland bouwt mee (wonen). 4) Gelderland omarmt cultuur. 5) Gelderland sport. 6) Gelderland sociaal en leefbaar (zorg, welzijn en leefbaarheid). 7) Een groener Gelderland (milieu, natuur en landbouw). 8) Gelderland ordent de ruimte. 9) Gelderland werkt, leert en innoveert. 10) Gelderland bestuurt. De SP wil dat de provincie investeert in een mooier, beter en menselijker Gelderland. Naast investeren is aandacht voor kleinschaligheid een belangrijk thema in het SP verkiezingsprogramma. LHBT's worden niet apart genoemd.
www.gelderland.sp.nl

D66

D66 heeft als hoofdthema's: meer banen, minder lasten, beter onderwijs. D66 wil dat de provincie zich alleen bezig houdt met kerntaken:
1) Regionale economie en innovatie. Goede regionale aansluiting onderwijs op arbeidsmarkt. Afstemming van plannen voor winkelcentra en bedrijventerreinen. 2) Ruimtelijke ordening. Het regionaal creëren van randvoorwaarden voor de ontwikkeling van duurzame energie. 3) Natuur en milieu. 4) Bereikbaarheid per voet, fiets, openbaar vervoer én auto. 5) Bevordering van cultuur en cultuurhistorie. Door bescherming van cultuurhistorie (erfgoed), archieven en bibliotheken. Door het in stand houden en bevorderen van de Gelderse culturele infrastructuur. 6) Bevorderen van de kwaliteit van het openbaar bestuur. Het daarvoor inzetten van de kracht van lokale en regionale (burger)initiatieven. Toezicht (financieel) op gemeenten. Het bevorderen van sterkere gemeenten door onderlinge samenwerking en/of samengaan te stimuleren.
In het Gelderse verkiezingsprogramma wordt in zestig (!) pagina's met geen woord gerept over LHBT's. Wel is er een naschrift waarin de 'waarden en richtingwijzers' van D66 zijn benoemd. Hier valt te lezen: 'De fundamentele waarden van onze samenleving zijn vrijheid voor en gelijkwaardigheid van ieder mens, ongeacht opvattingen, geloof, seksuele geaardheid, gerichtheid of herkomst.'
www.gelderland.d66.nl

GroenLinks

GroenLinks heeft zes hoofdthema's:
1) Het draait om mensen. 2) Koploper in duurzaamheid. 3) Natuur, dieren en landbouw. 4) (Gelders) water. 5) Beter bereikbaar. 6) Investeren in maatschappelijk rendement. GroenLinks heeft enorm veel programmapunten geformuleerd. Het gaat te ver om deze hier allemaal te behandelen. De partij wil de NUON-reserve gebruiken om stevig in te zetten op wezenlijke investeringen in de Gelderse samenleving, zoals energietransitie, openbaar vervoer, cultuur, zorg, welzijn, natuur en landschap. Duurzaamheid staat bij alle plannen voorop. LHBT's worden niet apart genoemd in het verkiezingsprogramma.
www.gelderland.groenlinks.nl

ChristenUnie

De ChristenUnie ziet als taak van de provincie om de schepping en samenleving zo te beheren en te ontwikkelen dat Gods eer centraal staat, het Bijbelse begrip rentmeesterschap. In het verkiezingsprogramma is geen aandacht voor LHBT's.
www.gelderland.christenunie.nl

Een leeg verkiezingsbord voordat de verkiezingsstrijd losbarst. [Foto: Bart van Dam]

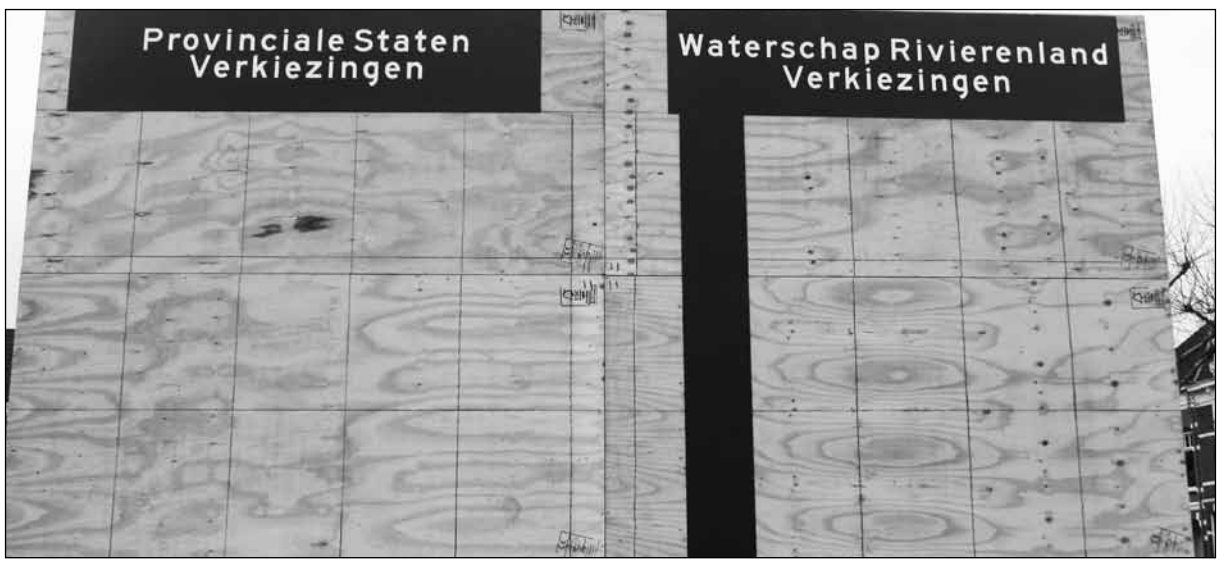

De Gelderse coalitie wordt gevormd door VVD, PvdA, CDA en D66. Onlangs publiceerden Gedeputeerde Staten een juichdocument van 165 pagina's met als titel 'De uitdaging opgepakt!'. GS evalueren hierin de eigen prestaties van de afgelopen vier jaar en ze zijn daar erg tevreden over. De provincie Gelderland heeft in vier jaar tijd 4 miljard euro uitgegeven. Het meeste geld ging naar vervoer: 1,2 miljard. Jeugdzorg volgde met 700 miljoen, ambtenaren kregen 420 miljoen en natuur en landschap 320 miljoen. In een tijd van crisis en krimp heeft onze provincie in vier jaar tijd dus bijna een half miljard euro uitgegeven aan ambtenaren. De jaarlijkse subsidie van 1000 euro voor Dito! werd overigens geschrapt. Bij het doorploegen van de websites en verkiezingsprogramma's kom ik al snel tot dezelfde conclusie als vier jaar geleden: LHBT's doen – behalve bij de PVV – blijkbaar niet mee in de provincie. In de evaluatie van Gedeputeerde Staten wordt er overigens ook geen aandacht besteed aan 'ons soort mensen'. De belangrijkste punten per partij op een rijtje.

SGP

De SGP presenteert zich als volgt: 'De SGP is een partij met een uitgesproken profiel. Dat profiel is niet toegesneden op specifieke beleidsvelden, maar is van algemene aard. De partij ontleent haar legitimatie aan de Bijbel, Gods Woord. De daarin verwoorde waarden en normen zijn leidraad voor het politieke bedrijf. Het 'goud' wat daarin te vinden is, wordt in het dagelijks politieke handelen omgezet in pasmunt voor deze tijd'. Zoals te verwachten is er geen aandacht voor LHBT's.
www.gelderland.sgp.nl

50Plus

50Plus richt zich voornamelijk op ouderen. De partij heeft 14 speerpunten geformuleerd. Onder andere: behoud van koopkracht voor ouderen, meer werkgelegenheid, betaalbare zorg voor iedereen, controle op besteding geld voor ouderenzorg (WMO), meer blauw op straat, toegankelijk en flexibel openbaar vervoer, meer aangepaste woningen voor ouderen. In het verkiezingsprogramma is geen aandacht voor (oudere) LHBT's.
www.50plusgelderland.nl

Partij voor de Dieren

Een verkiezingsprogramma is niet terug te vinden. Op de algemene website staat dat de Partij voor de Dieren tegen de weigerambtenaar is en voor adoptie door homostellen.
www.gelderland.partijvoordedieren.nl

[Michel Kiel]

Gezin – *Marc van Unen*

Op mijn basisschool was weinig exotisch te bekennen. De juffen en meneren waren van Brabantse origine en alle kinderen hadden een vader, moeder en een broertje of zusje. Sommige klasgenootjes kwamen uit een zwaar katholiek gezin en hadden een broertje én een zusje, maar daar hield het qua buitenissigheid wel op. Echt uitheems was de achternaam van één klasgenootje: De Serière Du Bizournet. Maar ook zij had een zachte g en een paps en mams.
Kom daar tegenwoordig nog maar eens om! Elke jongeling met een vader en een moeder wordt enerzijds als een product van een enggeestig, bekrompen milieu gezien. Anderzijds is een dergelijke gezinssamenstelling tegenwoordig zó zeldzaam dat het bijna weer bon ton is om ermee te koketteren.
Een snelle inventarisatie in mijn vriendenkring levert het volgende allegaartje aan leefeenheden op: een vader, moeder en twee dochters; twee vaders en een geadopteerde jongejuffrouw; twee moeders met twee kinderen (van dezelfde moeder en donorvader, dat dan weer wel); een gescheiden moeder met ingewikkelde co-ouderschapsconstructie; een ongehuwd heterostel met pleegkind en tot slot een homokoppel zonder kinderwens maar met drie exotische vakanties per jaar.
Geen gezinsstructuur zo buitengewoon of hij is ergens in je sociale netwerk terug te vinden. Zou je denken. In de krant las ik over twee heren die een vriendin hadden gevonden die de bevruchte eicel van een andere dame wel wilde dragen om vervolgens de baby af te staan aan de nieuwbakken papa's. Alleen knutsel je zo'n bevruchting niet in een sensueel ingerichte hotelkamer in elkaar. De vruchtbaarheidsklinieken in den lande gaven echter geen gehoor aan deze wens. Niet dat het bij wet is verboden, maar tsja: twee heren, een eiceldonordame, een draagmoeder die juridisch gezien linea recta moeder wordt na de bevalling en de baby ter adoptie moet afstaan...het is geen sinecure. Is hier sprake van luxe geneeskunde? Of lag hier een discriminatiedossier op tafel? Immers, twee vrouwen mochten van de klinieken met eiceldonatie en donorvader wel een wenskind maken.
Na het lezen van dit artikel vochten velerlei vragen van ethische signatuur om voorrang in mijn hoofd. Hebben kinderen recht op het standaardplaatje van een vader en moeder? Heeft iedereen eigenlijk recht op kinderen? En nu alles mogelijk en maakbaar is, moeten we dan alles ook maar mogen en maken? En wie bepaalt dan wat wel en niet mag en wie wel en geen kind krijgt?
Allengs werd het mij te moede in het hoofd. Ik zag beelden voor me van diepverdrietige wensouders die met alle liefde van de wereld een kind willen opvoeden. Ik zag ook beelden voor me van kinderen die opgroeien in een omgeving vol agressie en aan drank en drugs verslaafde ouders waarbij zelfs tien instanties niet kunnen voorkomen dat sommige kinderen een gewelddadige dood sterven. Deze ouders hadden ongetwijfeld ook recht op kinderen. Wellicht hadden de kinderen ook het recht gehad om niet bij deze ouders geboren te worden.
Ik zuchtte diep na al deze bespiegelingen in mijn hoofd, dat vaker gericht is op lichtvoetig amusement dan op opinie en debat en bedacht dat één ding voor mij evident was: een kind kan nooit teveel liefde ontvangen bij de geboorte. En of in het kraambed nu één moeder, twee vaders of een potpourri aan wensouders ligt maakt voor dat kind niets uit. Hopelijk denken de gezaghebbende instanties er binnenkort ook zo over.

Burgemeester Daleslezing

Multiculturele samenleving tegen het licht

Op vrijdag 30 januari werd in de raadszaal van het gemeentehuis in Nijmegen voor de achttiende keer de Burgemeester Daleslezing uitgesproken. Lezer was ditmaal schrijver Abdelkader Benali. Onderwerp van de lezing is altijd een reflectie op artikel 1 van de grondwet, waarin wordt bepaald dat allen die zich in Nederland bevinden in gelijke gevallen gelijk behandeld worden. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook is niet toegestaan. Het was voor het eerst dat een schrijver de lezing uitsprak.

De positie van minderheden is volgens Benali een indicator van hoe de kern van artikel 1 van de grondwet wordt nageleefd. 'Er zijn in Nederland minderheden die succesvol zijn, minderheden die minder succesvol en bekritiseerd zijn en onzichtbare minderheden die genegeerd worden' .
In verband met artikel 1 wordt ook vaak gesproken over de multiculturele samenleving. Het viel Benali op dat wat hieronder wordt verstaan en of dat al dan niet succesvol is in Nederland afhangt van aan wie je het vraagt. Hij vindt zelf dat de afgelopen vijfentwintig jaar het praten over die multiculturele samenleving is toegenomen zonder dat het Nederland diverser heeft gemaakt. 'Wie kijkt naar de media, literatuur, kunsten, wetenschap en politiek ziet dat deze overwegend blank zijn gebleven. Omzichtig wordt om de hete multiculturele brei heen gedanst'.

Het hebben van dit grondwetsartikel voorkomt geen discriminatie. Benali: 'Artikel 1 heeft islamofobie, homohaat en seksisme niet voorkomen dus wat preventie betreft is het een dode letter. Het spoort aan maar het straft niet af. Het stelt de moraal, maar laat het aan de individuele leden van de samenleving om een en ander in goed overleg uit te voeren. En dat is maar goed ook want voordat je het weet zit de helft van Nederland in de gevangenis. Zolang wij artikel 1 niet met zachte, ironische blik lezen zullen we ons altijd in het mijnenveld begeven'.

Vergelijking
Benali stelt dat mainstreampolitici zich eerder concentreren op de antidiscriminatiestrijd voor minderheidsgroepen die geaccepteerd zijn in de samenleving, LHBT's en joden, en diezelfde strijd voor minderheden die minder goed liggen, moslimjongeren, wat verzaken. Benali: 'Bestrijding van vooroordelen en discriminatie kan alleen effectief gebeuren wanneer de betrokkene zich bewust is van het racisme en de discriminatie die hem wordt aangedaan'. Moslimjongeren worden negatief geframed in de media en hebben geen welbespraakte woordvoerders als Boris Dittrich of Boris van der Ham'. Ze spreken de taal van de straat. Tussen hen en de docenten gaapt een gigantische kloof die geen artikel 1 dempen kan. Benali pleit voor goed taalonderwijs voor deze jongeren, zodat ze gemaakte opmerkingen beter kunnen duiden.

Benali stelt dat LHBT's als minderheid een betere positie hebben, omdat we in de pers voortdurend geframed worden als beschaafd. Benali: 'De kracht van de homobeweging is dat ze het nooit zover hebben laten komen dat de AIDS-epidemie die in het Westen zoveel slachtoffers maakte tegen hen gebruikt werd, of leidde tot een anti-homobeweging die niet in bepaalde wijken mochten wonen, geen toegang kregen tot banen of zich uitentreuren moesten verantwoorden dat er ook goede homo's zijn. Er wordt terdege rekening gehouden met de belangen van homo's, lesbiennes'. Iedere moslim die aandacht krijgt in de pers, wordt omringd door vrouwen in hoofddoekjes en criminele boefjes.

LHBT's hebben volgens Benali goed contact met de hoofdrolspelers in de publieke ruimte. 'Wat hoogopgeleide minderheidsgroepen goed hebben begrepen is dat de publieke ruimte met zijn vrijheid van meningsuiting juist minderheden alle ruimte geeft om de eigen zaak te behartigen. Vanuit dit besef wordt de strijd voor vervolgde homo's in Oeganda gevoerd. Men heeft vertrouwen in de publieke ruimte. Bij moslims is dit vertrouwen een stuk minder. Er is zelfs sprake van regelrecht wantrouwen. Men beschouwt de media als anti-moslim'.

Schrijver
Abdelkader Benali roept Emile Zola in herinnering, de schrijver die eind 19e eeuw in een krantenartikel onder de naam 'J'accuse' degenen die verantwoordelijk waren voor het uit zijn functie ontheffen van de joodse militair Dreyfuss beschuldigde en in die tijd zijn invloed uitoefende om discriminatie aan de kaak te stellen. Benali: 'Alleen een schrijver kon zoiets doen zonder beschuldigd te worden van politieke spelletjes of machtsstrijd'. De lezer geeft aan dat de minder succesvolle minderheden in onze multiculturele samenleving gebaat zouden zijn bij een schrijver met een grote achterban die de publieke opinie kan beïnvloeden.

Avond
Zoals ieder jaar stelde de gemeente Nijmegen de raadszaal ter beschikking en was er een borrel achteraf. De lezing werd druk bezocht: voor het eerst moesten extra stoelen tevoorschijn worden gehaald om iedereen een zitplaats te kunnen bieden. Tussen de lezing en de uitreiking van de prijs was er aandacht voor het overlijden van Cees van der Pluijm. Over de lezing werd nog nagepraat tijdens de borrel. Benali's observatie dat de homobeweging als minderheidsgroep een kort lijntje met de media heeft, kon niemand ontkennen, maar dat geldt niet voor alle LHBT's en heeft ook lang niet altijd zo gegolden. Daarnaast bestaat ook bij LHBT's het fenomeen dat een enkele persoon die in de media verschijnt niet altijd verbonden is met de hele LHBT-gemeenschap waarmee hij of zij wordt geacht zich verbonden te voelen. Toch is de onderlinge verbondenheid en solidariteit wel een onderwerp dat voortdurend onder de aandacht is en moet blijven. Want artikel 1 van de grondwet geldt ook binnen onze eigen minderheidsgroep.

[Joost Hermus]

Abdelkader Benali spreekt de Burgemeester Daleslezing uit. [Foto: Joost Hermus]

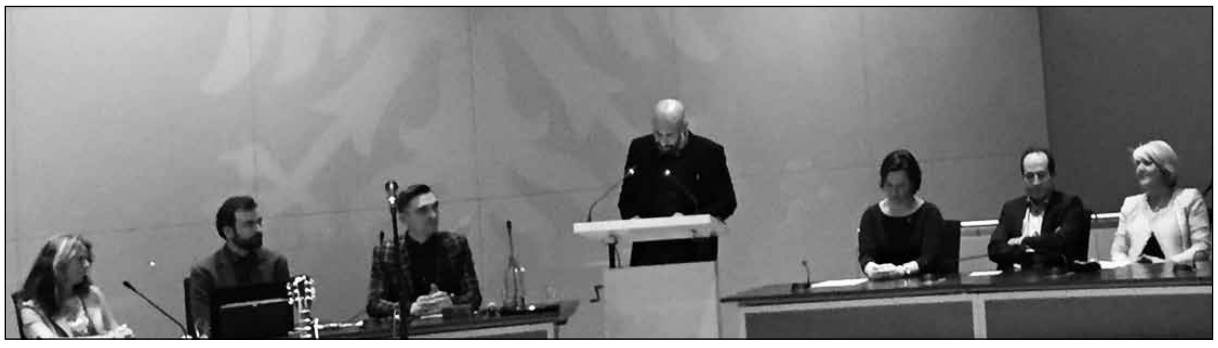

COC voorzitter Quirijn Lokker met winnaars Piet Muller en Saïd Bouharrou. [Foto: Joost Hermus]

Vredesverklaring tegen geweld uit naam van religie, aanleiding voor stimuleringsprijs en oeuvreprijs

Jaarlijks reikt COC Nijmegen de Burgemeester Dalesprijs uit aan een lokale instantie of persoon die vrijwillig gestalte geeft aan artikel 1 van de Grondwet, het anti-discriminatie artikel ("Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan"). Op 30 januari 2015 werd in de raadszaal van de gemeente Nijmegen de prijs, een oorkonde en een geldbedrag van 500 euro, uitgereikt aan Saïd Bouharrou en Piet Muller. Beiden zijn lid van de Raad voor Levensbeschouwing en Religie Nijmegen. Ze namen het initiatief tot een vredesverklaring tegen geweld uit naam van religie.

Een fragment uit het juryrapport: 'Zonder de andere leden van die Raad tekort te willen doen, focust de jury op twee leden uit die raad. Naar aanleiding van de conflicten in Gaza, Syrië en Irak, en het oplaaien van joden- en moslimhaat opperde Saïd Bouharrou het idee voor een gezamenlijke vredesverklaring van Nijmeegse geloofsgemeenschappen tegen geweld uit naam van religie. Samen met Piet Muller en met ondersteuning van de Raad hebben zij beiden persoonlijk dit initiatief vorm gegeven. Ze stelden een conceptverklaring op, gingen in gesprek met alle religieuze groeperingen in Nijmegen en wisten door een niet aflatende inzet een gezamenlijke vredesverklaring te creëren die iedereen wil en kan onderschrijven en wil uitdragen. Op 18 december kwamen vertegenwoordigers van de Nijmeegse geloofsgemeenschappen met een christelijke, joodse, islamitische en alevitische achtergrond bij elkaar in Museumpark Oriëntalis bij Nijmegen om de gezamenlijke vredesverklaring te ondertekenen, een historisch statement tegen intolerantie, geweld en discriminatie en vooral voor wederzijds respect, verdraagzaamheid en vrede. Het is een oproep om elkaar aan te spreken op snelle oordelen en onverdraagzaamheid. Om er gezamenlijk zorg voor te dragen dat conflicten elders in de wereld niet overslaan naar Nijmegen. Een boodschap die volgens de jury ondersteuning verdient, een boodschap die het verdient veelvuldig gehoord en uitgedragen te worden, een boodschap die het verdient om levend te blijven .

Saïd Bouharrou, bestuurslid van de Al Moslimin moskee, is een man van wijsheid en een man met lef, iemand die zich uit durft te spreken. Zijn dapperheid verdient een stimuleringsprijs. Piet Muller, de senior, die in Nijmegen op zoveel vlakken actief is in het bewerkstelligen van vrede, verdient een oeuvreprijs. Zijn geheim van de succesvolle samenwerking: "Je moet met elkaar in gesprek blijven. Open en nieuwsgierig zijn. Dus telkens opnieuw op de fiets stappen en elkaar opzoeken. Zo leer je elkaar kennen en dan blijkt dat je elkaar op heel veel vlakken kan vinden."
De jury is onder de indruk van deze – juist lokale – inzet gericht op verbinding en hoop, in heden en toekomst, in plaats van op polarisatie en intolerantie vanuit verleden. Daarom is de jury unaniem in haar voordracht aan het bestuur van COC Nijmegen voor de Burgemeester Dalesprijs 2015: Saïd Bouharrou en Piet Muller. Na de prijsuitreiking werden de laureaten geïnterviewd door Quirijn Lokker, voorzitter van COC Nijmegen, de organisatie die de prijs uitreikt. Hierbij werd de brug geslagen naar de burgemeester Daleslezing, omdat hierbij bleek dat de minderheidsgroepen die de heren vertegenwoordigden, het troffen met deze woordvoerders.
De aanwezigen, hoewel wellicht vooringenomen, werden door de heren ingepalmd. Na de plechtigheden namen velen de moeite de verklaring te ondertekenen.

[Joost Hermus]

Eetcafé Jan Klaassen

PINK CULINAIR

Nijmegen – Toen ik in 2013 met mijn goede vriendin Cecile een wijntje dronk bij ons stamcafé kwam ik haar collega Peggy en vriendin Danielle tegen. De laatste – chef-kok in een vorig leven – was recent een leuk eetcafé begonnen en P. wilde mij wel uitnodigen voor de dis, mits er positief over de kroeg geschreven zou worden. Vanwege de objectiviteit heb ik het even laten liggen...

Jan Klaassen ligt op de hoek van de Dobbelman- en de Hazenkampseweg. Bij binnenkomst word ik direct begroet door de gastheer. Ik mag kiezen uit plaatsnemen 'aan de piano' of achter bij het raam met uitzicht achter op de bar en de keuken. Jan 'Klaassen' zelluf staat samen met 'petje' Freek in de keuken. De gastheer, casual gekleed, loopt als een speer op zijn 'All Stars' door het restaurant. Hij is vlot gebekt, met oog voor de gebruikelijke beleefdheidsnormen. De zaak wordt zoal bezocht door buurtbewoners, vanavond in leeftijd tussen de 40-60 jaar, vier Jannen en zeven vrouwen van het type 'Katrijn'. Onder het bestuderen van de menukaart drink ik een goed glas port (3,00) en wordt een schaaltje cassave-chips met aioli geserveerd. Er is ook een voordelig 3-gangenmenu surprise en een dagbord. Ik kies vooraf voor de spinazie-olijven tartelette|geitenkaas|rode ui|honing-mosterd mayonaise (8,25). Een bescheiden portie met flink wat salade van rucola|rode ui. Ik drink er een witte Portugese la Grave bij (5,00). Mijn hoofdgerecht de 'Diamanthaas' wordt geserveerd op een zeer romige risotto met paddenstoelen, bieslook en salie-jus (21,50). Lekkere frieten erbij en een schaaltje met (eenvoudige) groene salade|paprika|komkommer|ijsbergsla|pompoenpitten|dressing. Diamanthaas heet in slagerstermen eigenlijk gewoon Jodenhaas. Orthodoxe gelovigen mogen nl. geen vlees van de achterbil eten en daardoor komt deze botermalse variant als alternatief van de schouder. Ik moet mij als 'journalist' hierover voorzichtig uitdrukken want voor je het weet ben je ineens 'Charlie'. Enfin, de door mij gekozen stevige Spaanse rode seizoenswijn (4,75) is een beetje te zwaar voor mijn hoofdgerecht. De haas blijkt licht 'aangezet' en lijkt vervolgens te zijn afgebakken in de oven. Hij mist daarom wat kleur maar is bijzonder mooi rosé en mals. Het oogcontact met onze gastheer is aanvankelijk wat matig. Tijdens het wachten op het dessert komt hij wat los. Terloops informeert hij attent of ik gast of wijkbewoner ben. Hij vertelt enthousiast, vol lof over de zaak en de gebruikelijke klandizie op de maandagavond. 'All Star' werkt normaal niet op maandag en is deze week op donderdag vrij en zo ben ik weer helemaal bij. Bij het uitserveren van het dessert complimenteert hij mij met mijn smaak/keuze. Mijn keuze valt namelijk op het warme chocoladetaartje gevuld met hazelnoten|witte chocolade|zoute karamelsaus|wit chocolade-ijs (7,00). Een zeer tongstrelende combinatie. Bij het opmaken van de rekening vraag ik of er voldoende afwas is of dat men liever heeft dat ik betaal? Bij gebrek aan afwas mag ik donderdagavond komen maar zonder 'All Star' wordt het vast niet gezellig, denk ik. Bij het afrekenen mis ik de koffie (2,10) op de rekening en geef daarom een stevige tip. Dit eetcafé kookt met verse producten in het middensegment, de zaak en keuken ogen netjes en schoon, de bediening is vlot en dienstbaar. Jan-Klaassen.com heeft een heel aardige wijnkaart met voldoende keuze tussen café-en restaurantwijnen.
Een prima gelegenheid om uit te gaan.

Met culinaire groet,
[Sander Hagenbeek]